

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
Tel: 0049 1633458007
E-mail: asagaran@aol.com

مسئول ارتباطات شهرهای کردستان نسرین رمضانعلی
Tel: 00491757377539
E-mail: pramzanali@yahoo.de

ایسکرا ۳۵۱

اساسی سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود ۲۸ فوریه ۲۰۰۷ ۹ اسفند ۱۳۸۵

abdolgolparian@yahoo.com سر دبیر: عبدل کلپریان

سازمان قوم پرست زحمتکشان دشمن خود را می شناسد!

کیوان جاوید

ادعای وجود کند، دارد همان درس دمکراسی غرق در خون و بدبختی و سیه روزی نوع آمریکائی اش را به رخ ما کمونیستها و آزادیخواهان می کشد. برای عضویت در باشگاه خادمین و سربازان نظم نوین آمریکا باید درس کمونیسم ستیزی و در صورت نیاز کمونیست کشی را از هیئت حاکمه آمریکا آموخت و در

صفحه ۳

آخر مطلبی در سایت بروسکه تحت عنوان "شباهت خاخام های "کمونیسم کارگری" و رهبران مذهبی" درج گردیده است که پرداختن به آن خالی از لطف نیست. وقتی دولت آمریکا در کار صادرات "دمکراسی" باشد، نوکرهای جدید و قدیمش هم باید همین سمفونی غرق در کثافات را دم بگیرند. کمونیسم ستیزی را سازمان زحمتکشان از معلمین دست چندمش در وزارت خارجه آمریکا آموخته است. سازمان زحمتکشانی که محصول نظم نوین آمریکا است و در پرتوه ویران شدن عراق و تکه پاره شدن هر روزه کودکان و زنان و مدنیّت در این کشور توانسته است در سایه عمو زاده بزرگترش یعنی اتحادیه میهنی

هشت مارس ۱۸۵۷ به عنوان روز جهانی زن مهر خود را بر چهره جهان کوبید.

محمد امین کمانگر

هشت مارس روز جهانی زن، به مبارزات قهرمانانه زنان کارگر پارچه باف در سال ۱۸۵۷ در آمریکا بر می گردد. در آن شرایط و اوضاع وحشتناک کاری در آمریکا، کارگران بخاطر ساعات کار طولانی و طاقت فرسا، با دستمزدی بسیار نازل و ناچیز و شرایط کاری فوق العاده غیر

انسانی، درجهت خواستههای مشخصی همچون: افزایش دستمزد، کاهش ساعات کار و بهبود شرایط کار دست به اعتراض زدند. اما متأسفانه این خواست انسانی مورد حمله وحشیانه پلیس قرار گرفت و در هم کوبیده شد. تعداد زیادی دستگیر شدند و تعداد قابل توجهی زخمی و کشته شدند! این مبارزه و مقاومت تاریخ ساز که بعدها مهر روز جهانی زن را بر چهره جهان کوبید، اعتراض قهرمانانه زنانی را نشان داد که علیه این دنیای نابرابر بپا خواسته بودند، که غیر از سود سرمایه هیچ منطقی دیگر را نمی شناسد.

صفحه ۲

کارگران نساجی کردستان در مقابل اداره کل کار و اداره روابط کار استان کردستان دست به تجمع زدند

هیئت موسس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار

اشتغالی به کارگران سلب مسئولیت کرده بود. این در حالیست که در اوایل آذر ماه طی تفاهم نامه ای مابین نماینده های کارگران و مسئولین اداره کار و صندوق مهر رضا توافق شده بود تا طی یک ماه به صد نفر از کارگران، هر کدام مبلغ ده میلیون تومان وام خود اشتغالی پرداخت شود. اما پس از سه ماه از امضای این تفاهم

صفحه ۳

انتظامی در محل حاضر شد و از کارگران خواست تا اداره را ترک کنند اما کارگران اعلام کردند تا رسیدگی به خواسته هایشان محل اداره را ترک نخواهند کرد. با پیش آمدن این وضعیت مسئولین اداره کل کار به کارگران نامه ای را نشان دادند که طی آن مسئولین صندوق مهر رضا در تهران از مسئول صندوق مهر رضا در سنندج برای پرداخت تسهیلات وام خود

بدنبال عدم پاسخ مناسب به نماینده های کارگران نساجی کردستان در تهران و پیرو اعلام قبلی آنان مبنی بر تجمع مجدد در صورت عدم رسیدگی به خواسته هایشان، این کارگران از ساعت ۹ صبح روز ۲ بهمن ۸۵ در مقابل اداره کل کار استان کردستان دست به تجمع زده و تعدادی از آنان وارد محل اداره کل کار شدند. در پی این وضعیت نیروی

کارگران کارخانه نساجی کردستان مقابل اداره کل کار استان تجمع کردند

خبرگزاری کار ایران

صفحه ۳

کمپین نجات دلارا دارابی با قدرت به پیش میرود!

کمیته بین المللی علیه اعدام

صفحه ۴

یک دختر نوجوان در سنندج بخاطر عدم رعایت حجاب اسلامی قربانی شد

کمیته کردستان

صفحه ۴

مصاحبه ایسکرا با یک نفر معتاد در سنندج

صفحه ۴

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

هشت مارس ۱۸۵۷ به عنوان روز جهانی زن . . .

مبارزه می کردند . ایده انتخاب روزی از سال بنام روز زن برای اولین بار توسط اعضای حزب سوسیالیست آمریکا در نیویورک با شعار حق رای برای زنان مطرح شد. این شعار بسیار زود همه گیر شد و توده وسیعی از زنان افشار مختلف را بدور خود جلب و جذب کرد. این زنان انقلابی در ۲۳ فوریه ۱۹۰۹ تظاهراتی را ترتیب داده بودند که در آن دو هزار نفر شرکت کرده و خواستار این بودند که هر سال در سراسر آمریکا روز یکشنبه آخر فوریه را بعنوان روز زن برگزار کنند .

در دومین کنفرانس زنان سوسیالیست در سال ۱۹۱۰ که کلارا زیتیکین و الکساندرا کولونتای این انقلابیون رزمنده و این کمونیستهای همیشه پیگیر، دو تا از رهبران برجسته آن بودند که در آن کنفرانس به این مسئله مهم یعنی تعیین روز جهانی زن پرداختند و می بایست روزی را انتخاب می کردند که در قامت این روز مشخص ظاهر می شد و نمونه ای از مبارزه و شهادت زنان را بر جای گذاشته باشد.

زنان انقلابی و سوسیالیست اتریشی قبلاً روز اول ماه مه را پیشنهاد کرده بودند. اما اول ماه مه جایگاهی دیگری داشت و اهمیت روز زن را کم رنگ می کرد .

زنان سوسیالیست آلمان هم پیشنهاد خود را روز ۱۹ مارس اعلام کرده بودند. چرا که در روز ۱۹ مارس سال ۱۸۴۸ بر اثر مبارزات قهرمانانه و وسیع توده های مردم آلمان، رژیم پادشاهی این کشور (پروس) در برابر این مقاومت عظیم توده ای بخصوص در مورد مطالبات زنان عقب نشینی کرده بود .

در طول این مدت افکار بسیاری از زنان سوسیالیست به این مسئله مشغول بود که چه روزی مناسب ترین روز این نام می باشد .

دومین کنفرانس زنان سوسیالیست ۱۹ مارس ۱۹۱۱ نخستین مراسم روز زن را تعیین کرد . اما تصمیم قطعی و تعیین روز جهانی زن (چه روز مشخصی باشد)

به بعد موکول شد . اما ۱۹ مارس این سال مارش عظیم و پر قدرت زنان انقلابی و سوسیالیست علیه ستم جنسی و نابرابری در بین انسانها، بسیاری از کشورهای اروپایی را به لرزه در آورد. میدانها و خیابانهای سوئیس، اتریش، آلمان و دانمارک شاهد ارتشی عظیم انسانی ای بود که جامعه بشری را علیه نابرابری اش گوشمالی میداد . فضای شهرها آنچنان انقلابی و رادیکال بود که پلیس تاب تحمل سکوت را نیاورد و به تظاهرات حمله کرده و به ضرب و شتم تظاهرکننده گان پرداخت و تعداد وسیعی را هم دستگیر کرده بودند. اما فقط در کشور اتریش در این روز فراموش نشدنی ۳۰ هزار زن در این مارش عظیم انسانی شرکت کرده بودند .

بعد از تماسهای زیادی در بین زنان انقلابی و سوسیالیست در آمریکا و کشورهای اروپایی در آن دوران در رابطه با نام گذاری روز جهانی زن ؛ در هشتم مارس سال ۱۹۱۳ یکی از نهادهای اترناسیونال دوم به یاد و با خاطره مبارزه زنان کارگریارچه باف در آمریکا نام گزاری کرد . در همان سال تظاهراتهای وسیعی در کشورهای اروپایی و روسیه برگزار گردید. این زنان پشور و سوسیالیست در جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۴ در کشورهای اروپایی اساسی ترین نقش را علیه جنگ ایفا کردند. در تظاهراتهای هشت مارس در سالهای ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ با شعارهای انقلابی علیه جنگ امپریالیستی سیاست واقع بینانه این زنان سوسیالیست باز داشتن توده ها از شرکت در جنگی بود که تنها و تنها منافع استعمارگران را تأمین می کرد .

در سال ۱۹۱۷ مارش عظیم مبارزه زنان کارگر در شهر پتروگراد به رهبری کلارا زیتیکین و الکساندرا کولونتای در روسیه علیه فئودالیسم و جنگ ، مثل طوفانی وسیع بر سینه خیابانها ی این شهر ظاهر شد و شهر پتروگراد را در بر گرفت موج فزاینده این ارتش عظیم انسانی بدانجا رسید که بقیه کارگران شهر پتروگراد در پشتیبانی

کجا که قدرت داشت روز جهانی زن را غیرقانونی اعلام کرده بود و به قول رهبران آنان در این روز اگر شیر جنبید باید در قفسش کنند . اما علیرغم این هشدار در هشتم مارس سال ۱۹۳۶ زنان مبارز آلمانی هراسی بدل راه ندادند و زیر برق سرنیزه فاشیسم در برلین جمع شدند و علیه بیکاری و فقر و فلاکتی که روزگار آنان را رقم می زد دست به تظاهرات زدند .

در اسپانیا هم علیرغم این قانون فاشیستی، جهان شاهد وسیع ترین تظاهرات هشتم مارس اسپانیا شد زنان کمونیست و انقلابی در این روز توانستند بخش های دیگر زنان جامعه را به خیابانها بکشاند و با شعار آزادی وصلح در خیابانها رژه رفتند.

رفتند. در دهه ۱۹۶۰ اوضاع سیاسی جهان وارد مرحله ای دیگر شد جنبشهای آزادیخواهانه و رهایی بخش شکوفا شدند و جنبش رهایی زن در دنیا توان دیگری یافت. در کشورهای اروپایی و آمریکا زنان با رهبران کمونیست و رادیکالی که داشتند، علیه سنن و قوانین مرد سالارانه به پا خواستند و همچنین قوانین ارتجاعی کلیساها را به مصاف طلبیدند و علیه این قانون ارتجاع و این نماد ضد بشری وسیعاً شروع به تبلیغ و ترویج کردند.

جنبش زنان در عرصه های مختلف ظاهر می شد و در امور کشورهای مربوطه دخالت می نمود . از جمله در هشت مارس سال ۱۹۶۹ در آمریکا زنان مبارز و انقلابی در دانشگاه برکلی جمع شدند و علیه جنگ تجاوز کارانه آمریکا علیه ویتنام تظاهرات کردند.

گسترش مبارزه زنان و خواستهای برحق انسانی این مبارزه از طرفی و از طرف دیگر رادیکالیسم آن و کوتاه نیامدن این جنبش وسیع انسانی علیه آپارتاید جنسی و فقر فلاکت و نابرابری ای که دامنگیر اکثریت انسانها در این کره خاکی شده بود، دولتهای سرمایه داری را مجبور کرد که در مقابل این جنبش انقلابی دست به اقدامات وترفندهایی بزنند و آنها مجبور شدند که این روز را برسمیت بشناسند. تا اینکه در سال ۱۹۷۵ سازمان ملل این روز را بعنوان روز جهانی زن به رسمیت شناخت . این حرکتی بود آگاهانه آنها این روز را برسمیت شناختند تا از جوهر این روز تا از سوسیالیسمش تا از رادیکالیسمش تا از انقلابی گری اش بکاهند . این روز را برسمیت شناختند تا آنرا تحت کنترل خود در آورند تا بعنوان یک روز فرمایشی در کشورها از طرف زنان روشنا و نماینده سرمایه داران به عنوان نماینده قلابی زنان صحبتی کرده باشند.

اما اعلام موجودیت روز جهانی زن علیه کل این نظام ضد بشری سرمایه داری است همچنانکه در آمریکا زنان این کار را کردند. اما امروزه این روز چه معنی ای دارد و هشت مارس یعنی چی؟

هشت مارس یعنی روز اعلام اخطار و اعلام جرم بشر متمدن و انسانهای کمونیست و آزادیخواه علیه تبعیض و ستم و سیستمی که نیمی از بشریت را بعنوان انسان کامل به رسمیت نمی شناسد .

روزی است که هر انسان آزادیخواهی بخصوص هر مرد شرافتمندی از خود بیرسد که چرا مادر من، خواهر من، همسر من ، دختر من، در این جامعه بشری در تمام شئون زندگی اجتماعی بعنوان انسان درجه دوم بعنوان انسانی پست تر قلمداد می شود ؟

هشت مارس روزی است که انسانهای آزادیخواه در سراسر دنیا باید به خیابانها و میدانها بیایند و علیه این بزرگترین توهین و دروغ به بشریت رژه روند و اعلام کنند که این بردگی و بنده گی را نمی پذیرند و علیه آن اعلام جرم نمایند .

این دین و مذهب و آئین و فرهنگ و مناسبات غیر انسانی ای که انسانها را از هم جدا میکند را باید افشا کرد و این ستم جنسی را باید از ریشه زد. آیا این توهین و بی احترامی به زنان هنوز نشانه توحش در جامعه بشری نیست ؟

در کشورهای اسلام زده بخصوص در ایران چگونه می توان انسانی را به زور سر نیزه و با طوم و شمشیر اسلام در چادری پیچید و او را از نیمی دیگر جامعه بعنوان انسان فرودست و ناقص العقل جدا نمود. این شرم است برای بشریت .

زنان مبارز و آزادیخواه ؛ کارگران انقلابی ؛ دانشجویان رزمنده و مردم شرافتمند ایران ؛ همه مشتاقان آزادی دنیا در انتظارند که انسانهای برابری طلب در ایران، در قلب یکی از وحشی ترین رژیمهای جهان معاصر، چه صحنه های خروشان و شور انگیزی را می آفرینند. صفحه دنیای متمدن در این روز جهانی آماده است تا تاریخ این رویارویی و این مارش عظیم را در مقابل بربریت نظام فاشیستی اسلامی ایران حک کند و در معرض دید جهانیان قرارش دهد .

زنده یاد قدرت و همبستگی نوع بشر آزادیخواه و برابری طلب .
زنده یاد هشتم مارس .
۲۰۰۷ / ۲ / ۱۹

از صفحه ۱

سازمان قوم پرست زحمتکشان . . .

آزمون محلی یا سراسری اش کارنامه قبولی دریافت کرد. الحق سازمان قوم پرست زحمتکشان، علیرغم همه کودنی سیاسی اش دارد این آزمون ضد انسانی اش را با موفقیت پشت سر می گذارد. مهم نیست چند نفر باشند و چه تاثیری بر اوضاع سیاسی بگذارند. مهم نیست جامعه به حساب شان بیاورد یا نه. مهم این است پرچمی که برای این دور هم جمع شدن بدست می گیرند به همان سناریوی سیاه خدمت کند که مردم عراق هر روز شاهدش هستند. مهم این است که در پایان این پروسه جلال طالبانی رئیس جمهور عراق بشود و دنیای را چه دیدید، شاید عبدالله مهنتی هم اگر اوضاع عراق در ایران تکرار بشود رئیس خودگردان در بخشی از کردستان ایران بشود. دنیای حقیر و پلیدی است اما این آرزویی است که عبدالله مهنتی ها را به مدت ۱۶ سال دورهم جمع کرده است و اسم سازمانی این جمع شدن هم سازمان زحمتکشان است.

لجن نامه منتشره در سایت "دمکراسی پرور" نوع جنگ سردی و نظم نوینی جریان قومی - عشیره ای سازمان زحمتکشان می گوید: "کمونیسم کارگری در برابر انتقادات به این جریان از طرفی دچار وحشت می شود و از طرفی دیگر به هر وسیله ای علیه منتقد دست می زند" و: "در آخرین مطلب نامربوط افراد این جریان و بعد از "حماسه" پلنوم، مبارزینی سیاسی را بدون هیچ دلیلی مورد حمله قرار داده و سراسیمه و سرگردان آنها را در کنار آیت الله های جمهوری اسلامی قرار داده اند." اشاره این لجن نامه به اتفاقی است که چندی پیش در حزب کمونیست کارگری رخ داد. نوید بشارت نامی که سریعاً معلوم شد اسماعیل مولودی پشت این نام قلابی مخفی شده است علیه حزب و پلنومش دروغ های مسخره ای را بیان کرد و از جمله برای سایت بروسکه ارسال کرد. حزب این کار نوید بشارت را حرکتی از نوع پلیسی قلمداد کرد و اعلام کرد ما در حزب

کمونیست کارگری شخصی به اسم نوید بشارت نداریم و اطلاعات بعدی نشان داد نوید بشارت همان اسماعیل مولودی است. اسماعیل مولودی اینبار طی نامه ای با حمله ای به مراتب شنیع تر از نوید بشارت (اسم رمز خودش) علیه رهبری حزب کمونیست کارگری، از این حزب استعفا داد. تمام مدارک و شواهد غیر قابل انکار نشان داد که نامه های نوید بشارت از محل زندگی و کار اسماعیل مولودی ایمیل شده است و مدارک دیگر نیز نشان داد که اسماعیل مولودی و نوید بشارت دو روی یک سکه اند. ما در حزب کمونیست کارگری میدانستیم این عمل زشت اسماعیل مولودی راه بجائی نمی برد. اما این را هم میدانستیم که فوراً جریاناتی نظیر سازمان زحمتکشان دور این شخص حلقه خواهند زد و تریبون بدستش خواهند داد. اما سابقه روشن و درخشان سیاسی حزب کمونیست کارگری مانع از آن شد که فردی یا جریانی بتواند از این نمود کلاهی برای خود بلوزد. کیس نوید بشارت - اسماعیل مولودی تنها

می توانست توجه سازمان زحمتکشان را به خود جلب کند. هر جریان سیاسی که کمترین ارزشی برای خود قائل باشد میدانند حمله از نوع پلیسی به یک جریان سیاسی اپوزیسیون را باید نادید بگیرد یا محکوم کند و اپوزیسیون هم چنین کرد.

آقایان!!

پرونده حزب کمونیست کارگری و جریان کمونیسم کارگری روشن تر از روشن است. ما حزب آزادی بی قید و شرط بیان برای همه هستیم. ما حزب علنی کردن کنگره هایمان هستیم و از کل اپوزیسیون، چه راست و چه هم دعوت می کنیم در عالی ترین مجمع تصمیم گیری حزبی مان شرکت کنند. ما حزب هم نظری، بحث و اقتناع هستیم و این را نه تنها هر کسی که یک روز در این حزب کار متشکل کرده است میتواند به عینه مشاهده کند، که هر رهگری هم که از دور این حزب را بشناسد می تواند درک و حس کند. لفظاً بازار عاریه ای جنگ سردی و ضد کمونیستی تان را بروید در جای دیگری پهن کنید. حزب کمونیست

کارگری نه تنها امروز در برابر ضد کمونیستهای فکسنی آماده دفاع از خود است بلکه با توجه به شفافیتی که هم اکنون دارد و شفافیت و آزادی های سیاسی ای که بعد از کسب قدرت سیاسی و اعلام جمهوری سوسیالیستی در جامعه برقرار می کند، می تواند حملات بزرگتری که بعداً توسط سی ان ان ها و بی بی سی سی ها و دیگر غول های تبلیغاتی علیه حزب و جامعه سوسیالیستی سازمان می یابد را عقب براند. کمونیسم امروز با پرچم "اساس سوسیالیسم انسان است" به میدان آمده است. با تبلیغات نمی شود شکستش داد. کسی را نمی شود از حزبی که با هر پراتیک اجتماعی اش به مردم نفع می رساند و جان انسانهای بیشماری را همین امروز نجات داده است ترساند و از حزب دور کرد. دشمنی سازمان زحمتکشان، اما، با حزب کمونیست کارگری قابل فهم است. زیرا خوب میدانند مانع بزرگ در برابر تحقق رویای عراقییزه شدن ایران حزب کمونیست کارگری ایران است.

کارگران کارخانه نساجی کردستان مقابل اداره کل کار استان تجمع کردند

از صفحه ۱

کارگران نساجی کردستان . . .

بنا بر خبر خبرنگاری کار ایران از سنندج در پی وعده مسئولان مبنی بر حضور یک هیات از سوی صندوق مهر امام رضا(ع) تهران به منظور رسیدگی و پرداخت تسهیلات به کارگران کارخانه نساجی کردستان، کارگران این واحد بار دیگر مقابل اداره کل کار استان تجمع کردند. به گزارش ایلنا، معاون اداره کار کردستان با حضور در جمع کارگران گفت: طبق قوانین، شما جز کارگران تعدیلی محسوب می شوید، نه اخراجی، و با توجه به اینکه هنگام تعدیل، کلیه حق و حقوق خود را از کارفرما دریافت کرده اید، در حال حاضر دیگر کارگر نیستید، بلکه بیکار محسوب می شوید. بیکاری ادامه داد: به دلیل اینکه از زمان تعدیل تا کنون، بسیاری از کارگران موفق نشدند کار پیدا کنند، اداره کار قبول کرده از طریق صندوق مهر امام رضا به ۱۰۰ نفر از افرادی که شرایط بحرانی دارند و بیمه

بیکاری آن ها نیز به پایان رسیده، تسهیلات ۱۰ میلیون تومانی پرداخت کنند. جمعی از کارگران در جواب این صحبت معاون اداره کل کار استان با صدای بلند فریاد می زدند: «ما کار می خواهیم نه وام» "زارعی"، یکی از نمایندگان کارگری نساجی کردستان، رئیس اداره کار استان را مانع حل و فصل مشکل کارگران می داند و می گوید: در پی سفر سه تن از نماینده کارگران به تهران و مذاکراتی که با مسوولان صندوق مهر امام رضا(ع) داشتیم، آن ها قبول کردند که این تسهیلات به کارگران پرداخت شود، اما پس از گذشت چند روز این وعده عملی نشد. یکی از این کارگران گفت: ما بعد از چند سال کار کردن پای دستگاه های نساجی، حالا حرفه دیگری بلد نیستیم و نمی توانیم با ۱۰ میلیون تومان شغل ایجاد کنیم. کارگران از شرایط بسیار سخت

زندگی خود شکایت کرده و می گفتند: در صورت پرداخت وام، علاوه بر پرداخت هزینه های بالا جهت خرید سفته، با توجه به شرایط بحرانی که داریم کسی حاضر به ضمانت ما نیست. یکی از این کارگران با ناراحتی فریاد می زد که فرزندش ۲۰ روز است در بیماری به سر می برد، اما پولی برای مداوای وی نداشته و امروز برای خرید دارو، پول قرض کرده است. شیث امانی دیگر نماینده کارگران اظهار داشت: آرامش تجمع کنندگان با حضور و دخالت نیروهای انتظامی که می گفتند «ما از شورای تامین استان دستور داریم و اگر متفرق نشوید باشما بر خورد قانونی خواهد شد»، پایان یافت. وی ادامه داد: نمایندگان کارگران از تجمع کنندگان خواستند تا آرامش خود را حفظ کنند و به تجمع پایان دهند.

* * *

نامه و مراجعه نماینده های کارگران در مورخه ۲۹/۱۱/۸۵ به تهران، جلوی پرداخت وام خود اشتغالی به این کارگران مسدود شده است.

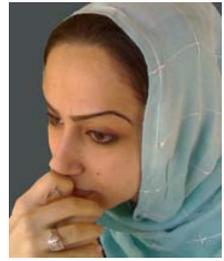
کارگران با مشاهده این نامه، ساعت یازده صبح در اداره کل کار به تجمع خود پایان داده و در مقابل اداره روابط کار استان کردستان که صندوق مهر رضا در آنجا مستقر است به تجمع خود ادامه دادند. در آنجا نیز با اعلام وضعیت پیش آمده در باره سلب مسئولیت از مسئول صندوق مهر رضای سنندج، به کارگران اعلام شد که روز شنبه دو نفر نماینده تسهیلات و بازرسی از سوی صندوق مهر رضا در تهران

به سنندج خواهند آمد تا طی جلسه ای و با حضور نماینده های کارگران به پرونده های آنان رسیدگی شود.

کارگران با مشاهده این وضعیت در ساعت ۱۴ به تجمع خود پایان داده و اعلام کردند تا رسیدن به خواسته هایشان که قبلاً آنها را اعلام کرده اند به تجمعات خود ادامه خواهند داد. قرار شد کارگران روز شنبه مورخه ۵/۱۲/۱۳۸۵ ساعت ۹ صبح برای پیگیری خواسته های خود، مجدداً در مقابل اداره روابط کار استان کردستان دست به تجمع بزنند. در تجمع روز دوم بهمین حدود ۲۰۰ نفر از کارگران نساجی کردستان شرکت داشتند.

هیئت موسس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار
۲/۱۲/۱۳۸۵
k.ehraj@gmail.com

کمپین نجات دلارا دارابی با قدرت به پیش میرود! مینا احدی و نازنین افشین جم برای نجات دلارا فعالتهای مشترکی را تدارک می بینند!

دلارا دارابی

دلارا در زندان رشت با کابوس اعدام دست و پنجه نرم میکند. فعالتهای جهانی برای نجات دلارا گسترده تر شده و احتمال بازگشایی مجدد پرونده وجود دارد. نازنین افشین جم و مینا احدی طی تماسی تلفنی با خانواده دلارا و دست اندرکاران این پرونده اعلام کردند که به مجموعه فعالتهایی

بین المللی برای نجات جان دلارا اقدام خواهند کرد. کمیته بین المللی علیه اعدام در یک هفته گذشته، با فعال کردن طومار اعتراض به حکم اعدام دلارا توانست بیش از ۴۰۰۰ امضا جمع آوری کند. این امضاها ادامه دارد. همچنین منوچهر ماسوری با تماس با نمایندگان پارلمان در سوئد و

وزارت امور خارجه سوئد یکبار دیگر از آنها خواست فورا به این حکم وحشیانه اعتراض کنند. کمیته بین المللی علیه اعدام و نازنین افشین جم در صدد هستند با تماس گرفتن با نهادهای مدافع حقوق انسانی و با تشکیل نمایشگاه عکس از نقاشی های دلارا و ترتیب دادن میتینگ و تظاهرات دلارا را نجات دهند. ما نخواهیم گذاشت دلاری جوان اعدام شود، اینترا به خود دلارا و به خانواده او قول داده ایم.

دلارا در زندان از شنیدن خبر آزادی نازنین فاتحی خیلی خوشحال شده و پیغام ما را مبنی بر تلاشهای گسترده جهانی برای نجات خود شنیده است. کمیته بین المللی علیه اعدام یکبار دیگر از همگان دعوت میکند کمک کنند دلارا را نجات دهیم.

کمیته بین المللی علیه اعدام
۲۴ فوریه ۲۰۰۷

مصاحبه ایسکرا با یک نفر معتاد در سنندج

تا بچه داری؟ زندگیستون چگونه تامین میشه؟

ج: من مجبورم و با اینکه ۲۸ سال سن دارم هیچ وقت به ازدواج فکر نکرده ام. من همانطور که گفتم به هر کاری دست زدم که بتوانم خماری نکشم و فکر می کنم

احتیاجی به تکرار آن نیست. ایسکرا: برای خرید و مصرف مواد مخدر مورد نیازت با چه مشکلاتی روبرو هستی؟

ج: من برای خرید مواد به پول و فقط به پول نیاز دارم. چون اگر پول داشته باشی حتی از سیگار هم راحت تر می شود آنرا تهیه کرد حتی زمانی که در زندان بودم از بیرون راحت تر آنرا پیدا می کردم. در نتیجه کفایت پول داشته باشی، راه تهیه آسانتر از آن است که بتوان فکرت را کرد.

ایسکرا: تا کنون اقدامی برای ترک اعتیاد انجام داده ای؟ اگر آره کجا و چگونه؟

ج: تا حالا خیلی پیش اومده که بخاطر این وضعیت، از خود بیخود شده ام اما شما فکر این را بکنید مجموعه عواملی که باعث شد من معتاد بشم. الان هم که من به این

بیماری مبتلا هستم، با ز هم وجود دارد اما با این تفاوت که من قسمتی از روانم به لذت مواد مخدر درگیر شده است. شاید برای شما این لذت بی معنی باشد اما برای من التیام بخش درد خماری است. من در بهزیستی و انجمن معتادان گمنام چند بار اقدام به ترک اعتیاد کردم اما به نظر من اینها هیچکدام

نمی توانند راه گشای این بیماری من باشند. چون اگر من از مواد مخدر دست بکشم، نمی دانم با این محدودیتی که در اینجا هست با چه چیزی خودم را سرگرم کنم و چگونه لذت ببرم.

ایسکرا: فکر می کنید عامل بوجود آمدن اعتیاد چیست؟ و کسی و چه کسانی را بانی وجود اعتیاد می دانید؟

ج: عوامل زیادی وجود دارد که انسان را به اعتیاد می کشاند. مثلا فرهنگ سنتی جامعه و جمع پذیری های بی خودی و ناکام بودن یک انسان در دنیایی که در آن زندگی می کنه. به نظر من در تمام دنیا سیستم حاکم در جوامع شاید مقصر اصلی باشند چون آنها هستند که برنامه اجتماع را می ریزند و اگر این برنامه ها کامل و درست باشد، خروجی آن هم از این

وضع معلوم است در غیر این صورت امثال ما ها را شاهد خواهید بود.

ایسکرا: اگر ریشه کن کردن اعتیاد در جامعه در دست تو باشد چگونه آنرا برطرف می کنی؟ و راههای از میان بردن این بلا را کدامها می دانی؟

ج: من می دانم که ریشه کن کردن آن بدست من نمی افتد اما فکر می کنم بهترین راه برای یک جامعه آزاد که انرژی آدم ها را بتوان در راه درست هدایت کرد این است که این امر باید از مقطع دبستان سیاست گذاری شود.

ایسکرا: بعنوان یک معتاد چه پیامی برای کسانی که به اعتیاد کشیده شده اند و یا کسانی که در شرف کشیده شدن به آن هستند دارید.

ج: پیام من نمی تواند کاری را از پیش ببرد چون من خودم از این پیام ها زیاد شنیده ام و خیلی از عواقب مواد مخدر حرف شنیده ام. به نظر من شرایط و اوضاع حرف اول را می زند. باید شرایطی که موجب معتاد شدن یک انسان می شود را خشکاند. مواد مخدر هم نباید به آسانی در دسترس باشد. نباید به یک سنت و روش تبدیل شود که سرمایه گذاران اصلی آن، که قدرت مردان و یا (مسئولین اجرایی کشور) هستند، باید از نطفه خاموش کرد. شرایطی را باید پایه گذاشت که انسان خود را نیازمند آن نبیند.

یک دختر نوجوان در سنندج بخاطر عدم رعایت حجاب اسلامی قربانی شد

روز ۴ شنبه ۲ بهمن ماه ۸۵ یک دختر ۱۵ ساله بنام سحر احمدی در محله قطارچیان (کوچه ستاد سابق) - سنندج خود را حلق آویز کرد. بنا به این خبر که به کمیته کردستان حزب رسیده است پدر این دختر جوان که یکی از مریدان مکتب قرآن بوده است، بدلیل اینکه دخترش حجاب اسلامی را رعایت نکرده او را در حضور همکلاسی هایش مورد اهانت و کتک کاری قرار می دهد. بدنبال این ماجرا، سحر به منزل برگشته و متأسفانه خود را حلق آویز می کند.

چنین رویدادی نشان می دهد که حجاب نه تنها پرچم بی حقوقی زنان و دختران است بلکه تا سر حد گرفتن جان زنان نقش بازی می کند. کمیته کردستان حزب ضمن ابراز تأسف عمیق از این واقعه ناگوار، از همگان می خواهد که ۸ مارس روز جهانی زن را با پرت کردن و لگد کردن حجاب یاد و خاطره سحر احمدی ها را گرامی بدارند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۶ فوریه ۲۰۰۷

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!